

Dr. Jovana Stojković premore integriteto, pogum in znanstveno kritičnost – lastnosti, ki jih večini današnjih zdravnikov žal hudo primanjkuje. In prav zaradi teh dragocenih lastnosti ter zaradi svoje neutrudne borbe za pravice in dobrobit pacientov [\[1\]](#) je tarča vedno hujših napadov in groženj.

Njena kritika cepiv je več kot upravičena ter je utemeljena na vrsti znanstvenih študij (da, znanost že leta, v nekaterih primerih celo desetletja, dobra pozna nekatere mehanizme, preko katerih cepiva poškodujejo živčni in imunski sistem). Vendar pa se na tem mestu ne bom spuščala v samo delovanje cepiv – to so storili že nekateri moji predhodniki.

Izpostaviti želim sledeče: **to, kar se dogaja dr. Stojković, je tipičen *modus operandi* farmaciji podrejene alopatske medicine.** Zdravniki, ki si drznejo kritično spregovoriti o cepljenju, ki si drznejo izpostaviti temne plati cepljenja, ki si drznejo opozarjati na škodljive stranske učinke cepiv, so v trenutku deležni ostrih formalnih in neformalnih sankcij. V trenutku, ko si drznejo izraziti najmanjšo kritiko cepiv, se začnejo medijski napadi nanje, razglašeni so za šarlatane in norce, podvrženi so sistematični osebni in profesionalni diskreditaciji, blatenju, zasmehovanju, grožnjam. Neredko so deležni tudi pritiskov na delovnem mestu, njihova kariera je ogrožena ali celo povsem uničena, sredstva za raziskave ukinjena. In vse to se dogaja znova in znova in znova. **Zato je stroka tako zelo “enotna”.** Zato ni skoraj nobenega zdravnika, ki bi si upal javno kritizirati cepiva. Ker vsakega, ki si drzne povzdigniti glas, čaka grmada.

Spodaj predstavljam primer pokojnega dr. Johanna Loibnerja. Njegov primer je tako tipičen in hkrati tako nazoren, da vam preprosto mora odpreti oči. Tudi dr. Johann Loibner, ki je bil med drugim **avstrijski sodi izvedenec za poškodbe po cepljenju**, je zaradi javnega opozarjanja na nevarnosti cepljenja izgubil licenco. Prirejal je **strokovne simpozije, na katerih je o cepljenju izobraževal zdravnike.** Tudi zoper njega so bile podane prijave na zdravniško zbornico in ker ni hotel ubogati navodil, da mora prenehati predavati o cepivih, mu je avstrijska oblast leta 2009 vzela licenco za opravljanje poklica. “Doživljenjsko so me izbrisali s seznama zdravnikov. Nato sem se pritožil na vrhovno sodišče in po štirih letih dosegel, da je sodišče izrečeno prepoved preklicalo. Še ena zdravnica je dobila nekaj podobnega kot jaz, le da je šlo pri njej za pogojno prepoved. To pomeni, da **bi izgubila licenco, če bi samo še enkrat kjerkoli v javnosti kritično govorila o cepljenju.** Zaradi te sodbe vrhovnega sodišča se ji zdaj to ne more več zgoditi. (...) S tožbo na vrhovnem sodišču smo dosegli, da sme zdravnik javno povedati svoje mnenje o cepljenju!” (Loibner, 2014).

[\[1\]](#) Svoboda odločanja o lastnem telesu, za katero se med drugim bori dr. Stojković, je ena izmed najbolj temeljnih človekovih pravic

[1] Svoboda odločanja o lastnem telesu, za katero se med drugim bori dr. Stojković, je ena izmed najbolj temeljnih človekovih pravic

Grozljivo in sramotno je, da lahko zdravnik izgubi licenco zaradi kritičnosti do cepljenja (ali kateregakoli drugega zdravstvenega vprašanja). Da si mora na vrhovnem sodišču izboriti pravico do avtonomnega delovanja in mišljenja. **Prav ta zapoved enoumja in ostro sankcioniranje vseh, ki se kritično zazrejo v zapovedane dogme, je največja nevarnost javnemu zdravju in znanosti.** Ter ilustrativen prikaz, kako globoko smo zdrsnili, kako malo je ostalo od idealov o “resnici zavezani, samostojni znanosti”.

Za konec bi vas vse vprašala sledeče: **ali si res želite sistema, ki ustrahuje zdravnike?** Sistema, ki zdravnikom odvzema pravico do svobodnega, avtonomnega in kritičnega mišljenja? Sistema, kjer so tisti zdravniki, ki opozarjajo na napake in tveganja preganjani, utišani, profesionalno in eksistencialno ogroženi? Sistema, kjer zdravniki zgolj podložno izvršujejo naredbe ter pohlevno sledijo predpisanim postopkom – pa čeprav vidijo, da določena zdravila in medicinske prakse škodijo njihovim pacientom? Vidijo, pa ne upajo spregovoriti? **Bi takšnim zdravnikom res zaupali zdravje sebe in svojih otrok?** Mislim, da ne...

Samo v sistemu, kjer je zdravnikom dovoljeno, da delujejo kot avtonomni strokovnjaki in raziskovalci, je možna dejanska skrb za paciente ter kvalitetna zdravniška oskrba. Zato podprite dr. Jovano Stojković v njenem boju za svobodo mišljenja in delovanja. Ker če je ne boste, če boste dopustili, da sistem še naprej cenzurira in preganja tiste zdravnike, ki opozarjajo na škodljive prakse in probleme znotraj medicine, tiste zdravnike, ki dobrobit svojih pacientov postavljajo pred interese farmacevtske industrije... boste posledice le-tega nazadnje občutili na lastni koži. Vsi jih bomo.

Dr Mateja Černič

Fakultet za uporabne družbene študije

Gregorčičeva 19

5000 Nova Gorica

Slovenia

Tel: +386 5 333 00 80

E-mail: mateja.cernic@fuds.si